

متن پرسش

سلام: چرا فلسفه اسلامی در اثبات عالم خارج ناتوان است و استدلال هایی که می آورند هیچ کدام واقعا قانع کننده نیست، آیا این ناتوانی به دلیل وضوح و بدیهی بودن عالم خارج است و با استدلال از ساحت بدیهی خارج شده و به ساحت نظری و ذهنی وارد می شوند و لذا استدلال در موضوع عالم خارج نوعی حجاب است، ولذا است که شکاک تا از ساحت نظری و ذهن بیرون نیاید و به ساحت بدیهی رجوع نکند مشکلش حل نمی شود چون عالم خارج از امور بدیهی است و باید در ساحت خود که ساحت بدیهی است درک شود ولاغیر، و برای همین است که فلسفه غرب دچار شک و سفسطه است، چون بین ساحت بدیهی و نظری دچار خلط شده‌اند و ساحت بدیهی را در ساحت نظری بررسی می کند برای همین است که بجای بررسی چگونگی ارتباط ذهن و عین دنبال این است که آیا اصلا عین یا عالم خارج داریم یا نه، حال باز سوال بنده این است که آیا اثبات عالم خارج توسط برخی فلاسفه اسلامی و استدلال آوردن کار درستی است؟ اگر نه چاره چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که متوجه هستید اساساً درک وجود امور خارجی، بدیهی است. آری! اگر شبهه‌ای پیش آمد در رد آن شبهه می‌توان سخنانی را مطرح کرد. همان طور که در جواب سؤال شماره‌ی ۲۴۷۸۴ عرض شد. موفق باشید